

thaphuongkhach

CUỐI CHÂN TRỜI

Nền Hồng

thaphuongkhach

cuối
chân trời

thuongmaitruongxua.vn

Nền Hồng

**cuối
chân
trời**

thuongmaitruongxua.vn

Thư phòng

đôi
chân
trời

*. *Cánh Đoàn Đoàn*
mùa - thu 83.

TÂM THU KINH

(thay lời thưa)

mây hồng cuối thăm trời xa
khách tìm phương tới thì

hoa nắng vàng

hỏi ra mới biết tên nàng
tánh vốn sanh diệt ngỡ ngang lưng công
bởi mây

tình của hư không
thiên thanh hồ biếc

một dòng huyền như
pháp nào chẳng gọi kinh thư
thôi về chép tạng TÂM THU gói đầu

mỗi hoàng hôn nhớ tụng câu

« đời ta là giấc chiêm bao mây hồng »

tác giả giữ bản quyền

Thanh-Tịnh Am Hà-Tiên Thu 74
THA PHƯƠNG KHÁCH

TRÂN TRỌNG MỜI BẠN « ĐI VÀO »
CUỐI CHÂN TRỜI ĐỂ CÙNG THA
PHƯƠNG KHÁCH « QUẦY GÁNH MÂY
TRỜI » — HAY « QUẦY » CÂY ĐÀN
NGUYỆT ? — MÀ THEO CÙNG GIÓ
THA PHƯƠNG ĐI, ĐI MÃI, ĐI
CHẲNG BAO GIỜ NGỪNG, VỀ CUỐI
CHÂN TRỜI CỦA NHỮNG CÁNH
CHIM BẰNG, CHIM PHƯỢNG, CỦA
NHỮNG « CHÚ HẢI NHÍ KỲ DIỆU »
NHỮNG « NÀNG TRINH NỮ TUYỆT
VỜI ». ĐỂ Ở ĐÓ — CHỖ CUỐI CHÂN
TRỜI KHÔNG BAO GIỜ CUỐI ĐÓ
— BẠN SẼ CÙNG TÁC GIẢ GẶP VÀ
THƠ, VÀ NHẠC, VÀ NHẬT NGUYỆT,
VÀ... VÔ BIÊN. ĐỂ Ở ĐÓ BẠN SẼ
GẶP ÁNH SÁNG VÀ HƯƠNG HOA
MÀU NHIỆM CỦA CHÍNH MÌNH.

NẾN HỒNG

CUỐI CHÂN TRỜI

*ý ần dòng mây biếc,
tâm ngời biển nước xanh.
hoàng hôn sinh tử diệt,
mặt trời lặn thanh thanh,*

*gót chân mềm mầu nhiệm,
dẫm bụi trần hằng sa.*

*qua muôn vòng luân chuyển,
hiển hóa cõi ta bà.*

*nương thuyền trắng che nắng,
mượn hư không băng rùng.
đất lành im phẳng lặng :
xa xa bóng ngựa dừng,*

*CUỐI CHÂN TRỜI thăm thăm,
CUỐI CHÂN TRỜI thậm thâm.*

CUỐI CHÂN TRỜI

TẶNG PHẪM DÂNG ĐỜI

tôi đi từ vô thủy,
gọi mặt trời đi theo.
bạn đường vui thiên lý,
trên vai túi vải nghèo.

tôi đi từ vô thủy,
gọi nàng trăng mộng mơ.
làm tình nhân thiên lý,
khi nhớ thương làm thơ.

tôi đi trong luân hồi,
tôi đi trong chơi vơi,
tôi đi trong đất trời,
tôi đi trong tim tôi.

có kiếp tôi lên rừng,
làm tiểu phu đốn củi,
ngày chặt cây bên suối,
chiều về đồi gạo châu.

mẹ hiền tôi mừng lắm,
gạo mồ-hôi « con tao ».
nào ngờ trăm năm mộng,
cuộc đời là chiêm bao.

có kiếp tôi ra biển,
vượt trùng dương phong ba.
khinh họa tai nạn biển
tìm trên bão hồng sa.

những tưởng đời vinh hoa
nào ngờ trăm năm mộng
của quý nào của ta ?

có kiếp tôi ra đồng,
cày cấy vui nghề nông,
cuối năm bông lúa chín,
hạt cơm thỏa thích lòng.

những tưởng đời no say,
nào ngờ trăm năm mộng,
kiếp người phù du bay.

có kiếp tôi thương-buôn,
làm ăn giữa phố phường,
ham cao sang tiền bạc,
tô điểm cuộc tình trường

những tưởng đời ngát hương,
nào ngờ trăm năm mộng,
tổ ấm rẽ duyên trường.

có kiếp tôi quân nhân,
can trường nơi chiến trận,
quê hương là trái tim,
xem thường bom lửa đạn.

những tưởng đền nợ trai,
nào ngờ trăm năm mộng,
sự thế cuộc cờ dài.

có kiếp tôi thơ sinh,
bút nghiên phỉ chí tình,
sáng dăm câu nho, sử,
chiều bài luận nhân sinh.

những tưởng đời anh minh,
nào ngờ trăm năm mộng,
mờ áo trắng trung trinh.

có kiếp chuyên làm thơ,
tôi sống đời mộng mơ,
mơ thiên tài hào sĩ,
mơ « triết gia » thần thờ.

những tưởng văn chương nợ,
nào ngờ trăm năm mộng,
niềm mơ thành giấc mơ !

« một bát cơm ngàn nhà,
thân đi muôn dặm xa.
muốn thoát đường sanh tử,
mây trắng hỏi đường qua ».

qua sông mê khổ nạn,
qua danh sắc cuộc đời,
qua hận thù lửa đạn,
qua vạn trái tim người.

thư thả bước chân đi,
thân choàng mảnh Huỳnh y,
vai mang bình bát đất,
tỉnh luyện máy huyền vi.

ngàn trăng sao kết bạn,
suối bạc dòng nghiệm suy.
cỏ, hoa, chim, sóc, nhạn,
nụ cười hiền lưu ly.

hải đảo biển mù khơi,
khải ngộ mắt trong ngời.
thanh thanh mây sắc nổi,
tịch tịch lặng tấm hơi.

đóng cửa nhà xưa lại,
ai hỏi — chớ đáp lời.
hở môi là tan hoại,
sanh tử chẳng phải chơi.

bởi trăm năm hồ mộng,
phút chốc chòm mây trôi,
đam mê chi huyền hoặc,
lựa là chi dễ dôi.

tiền tài mỗi bêu như,
sắc đẹp hại con người,
lợi danh phùng bỉ thử,
cái gì là của tôi ?

vợ đẹp con yêu đó,
chồng quý trước lộc này.
nụ cười son mộng đỏ,
ánh mắt long lanh mây.

có phải của ta không ?
nếu ta đừng gìn giữ,
nếu ta đừng ấp ủ,
nếu ta đừng luyện thương.

thì (chàng) nàng, — nào của ta,
thì con — nào của ta,
tiền, lợi, danh . . . cũng vậy,
tất cả là bóng ma !

như thiên thanh vân cầu,
ân hiện lờn đảo ta,
ru ta từng hơi thở,
gạt ta từng sát na.

hành hạ ta từng đêm,
hành hạ ta từng ngày,
hành hạ ta từng phút,
hành hạ ta từng giây.

hạnh phúc đâu không thấy,
chỉ thấy khổ thân này.
ôi ! tình đời bọt nước !
ôi ! sự đời áng mây !

nếu không — ngày vô thường,
nàng (chàng) đi về mộ xưa,
con đi về mộ xưa,
ta cũng về mộ xưa.

chừng đó gì của ta,
« tử thi » giữa tha ma,
linh hồn bị đầy dọa,
nghiệp báo hằng hà sa,
thân không còn của ta,
hưởng hồ tiền, ruộng, nhà...
hưởng hồ con, chồng, vợ...
hay danh, sắc, ngựa, xe ...

muôn kiếp rồi ta đã
rong ruổi theo phù hoa.
làm nô tỳ ngũ dục,
bỏ quên Tâm Hồn ta.

thế nhân ơi ! hãy sớm
thức tỉnh tháng năm thừa,
tìm về quê hương cũ
xây dựng mái nhà xưa

nhà xưa — **TÂM LINH** đó,
căn tánh của con người.
đất lành thơm hoa cỏ,
bầy báu hưởng đời đời.

pháp hỷ vợ (chồng) chung thủy,
từ bi con gái lành.
thiện tâm đông trai quý
trống rỗng — nhà trăm anh

giới đức — lan can bảo,
NHÂN NẠI — cửa trang nghiêm,
BÁT CHÁNH — thực thời ngày,
ĐỨC TIN — canh linh hiền,
GIÁO PHÁP — cơm Như Lai.

uống một đào **TINH TẤN**,
hưởng **AN LẠC** tiêu dao,
tắm trăm hương **THIỀN ĐỊNH**,
dĩ nghiệp **TRÍ HUỆ** giàu,
niết bàn ngũ **THANH TỊNH**,
GIẢI THOÁT chín tầng cao.

tôi đi từ vô thủy,
tôi đến nẻo vô chung,
kiếp nay dừng chân nghỉ,
duyên tao ngộ trùng trùng.

đề một lần gọi nhớ,
đề một lần gọi thương,
kết hoa chơn lý nở,
làm quà tặng mười phương.

tôi dừng chân cuối trời,
dưới lòng nguyệt thu tươi,
dâng đời bài thơ nhỏ,
dâng cả trái tim tôi.

HAI NHỊ KỲ DIỆU

và cả phương hồng cổ.
lung linh hố thẳm trời.

đêm thu ngời trăng thu,
huyền diệu tuyệt chân như,
nguyện kinh thư soi sáng,
thế nhân thắm Đạo Từ.

HÀI NHI KỲ DIỆU

đêm trắng ĐÔNG vào đời,
sáng hồng XUÂN tắm chơi,
trưa cát HẠ rong dáo,
chiều tâm THU mím cười.

TRINH NỮ TUYỆT VỜI

Việt Nam dấy đất thiêng,
ái nữ của Rồng Tiên.
ngàn năm dù cay đắng,
vẫn sắt son phận hiền.

SEN NỞ HÀO QUANG

chối bỏ đời cao sang,
đi tìm ánh đạo vàng.
sáu năm ngồi tuyết lãnh
mây trắng rụng sông Hằng.

một chiều nghe vắng vắng
cung tơ ngọc — ai đàn?
âm thanh khi dùn, thẳng
khi trầm ấm huy hoàng.

trái tim hùng chột tỉnh,
đêm ngồi gốc Bồ Đề.
quán soi ma chướng bệnh,
tàn sát giấc đam mê.

uống bát sữa pháp màu.
thất thất nhật gồm thâu.
trời đất chung một mối,
căn tánh biển rộng sâu.

một đêm trăng vi diệu,
không gian tỏ sáng ngời.
tâm giác tâm thanh tịnh,
pháp ngộ pháp thành thời.

lục thông lần chứng đắc,
sen nở hào quang tươi.
trí huệ hương bát ngát,
giải thoát nẻo luân hồi.

khắp cõi chư thiên hội,
rải hoa thơm cúng dường.
thỉnh cầu thương tam giới.
truyền pháp độ mười phương.
vì chúng sinh tìm đạo,
thăng phục bao gian nan,
đăng Đại Từ nào nỡ
một mình nhập niết bàn.

ngài đứng dậy lên đàng,
bình bát choàng vai mang.
ôi ! hân hoan trần thế.
mừng đón **ÁNH ĐẠO VÀNG**.

VINH VANG THIÊN CHÚA

hiện thân từ Thượng Đế,
nương mẹ MARIA,
ra đời trong dâu bể,
nhưng TIM CHÚA NỞ HOA.

nội cỏ xanh tha thiết,
năng lực sống vô biên,
giữa trời sương đất tuyết,
thánh mẫu ru con hiền.

thật! hài nhi kỳ diệu?
thật! trinh nữ tuyệt vời?
không gian làm cung điện,
thời gian làm cuộc đời.

mỗi một ngày hoa nở,
mỗi một ngày hớn hở,
chúa lớn trong tình mẹ,
chúa lớn trong niềm mơ.

MARIA — bi mẫn,
MARIA — kiên nhẫn,
nuôi con là chịu đựng,
thương con là xả thân.

rồi bình minh trưởng thành,
chúa ngâm bài ca thánh.
thượng đế đãng tạo sanh,
cho con người nghe danh.

chúa mang lòng bác ái,
đi ban rải nhân gian,
mong cho đời hạnh phúc,
mong cho đời bình an.

nào ngờ nghiệp nhân loại,
kiếp kiếp trùng trùng lại,
chúa hy sinh chịu hại,
thập tự giá trên vai.

khờ đau mình chúa gánh,
miễn chúng sanh được yên,
ôi ! vinh danh Thiên Chúa,
ôi ! cao cả thiêng liêng.

GIỌT LÊ

nước mắt dòng sông thấm
chảy vô lượng kiếp rồi,
từng hạt... buồn mà mặn
tâm tình của cuộc đời.

NỤ CƯỜI

môi hồng nở nụ tươi
đôi hàng ngọc trong ngời
âm thanh người rạng rỡ
như hoa trở tim tôi.

VỀ NGUỒN

ngày xưa Mẹ chào đời
khóc tu oa — Ngoai đồ.
ngày nay con chào đời
khóc tu oa — Mẹ đồ.

vòng tay mẹ ru con
âu ơ... ơ... con ngủ
lời dịu hiền ấp ủ
tình mật ngọt thiên thu.

lớn lên con học chữ
trăm nghìn, nhưng chỉ nhớ.
công cha — như núi thái...
nghĩa mẹ — nước trong nguồn...

nên con thích cưỡi trâu
làm quê hương lui tới
và muốn mình leo núi
và muốn mình lội sông.
lên núi — nhớ ơn cha.
xuống sông — thương tình mẹ.
ôi ! sơn ca vời vời,
ôi ! thủy rộng vời vời.

hai vai con mang nặng
từ vô lượng kiếp rồi
ân cha và nghĩa mẹ,
lặn hụp biển luân hồi.

cha ơi ! hãy hộ con,
mẹ ơi ! hãy hộ con,
dù chân trời góc bể,
dù năm tháng mỗi mòn,

đường trần muôn cát bụi
con đang lặn VỀ NGUỒN,
nguồn hiếu tâm hạnh cả
con thảo phải tròn gương.

anh ơi anh !
em ơi em !
mẹ hiền ta đang ngủ,
cha hiền ta đang ngủ,
hãy ngồi bên quạt muỗi,
cho yên giấc mùa thu.

NGÀN NĂM TÌNH SỬ

Dâng quê hương V.N.

ngày xưa ta biển Bắc,
nay lặn về biển Nam,
mấy ngàn năm em hỡi !
thời gian ôi mù tằm.

ngày xưa anh lên đường,
tặng em chiếc kim cương,
kim cương kết hoa hồng,
nguyện đôi mình một phương.

ngày xưa ta xa nhau
tay trong tay ghen ngào.
mong ngày về vui đẹp,
tình yêu thắm mộng đào.

sứ mạng trên vai anh
biên cương và bờ cõi
biển thẳm và non xanh
anh nhiều lần tự hỏi :

giang sơn gấm vóc này.
em và con có thích ?
giang sơn gấm vóc này
lưu ly và ngọc bích.

anh gầy dựng cho em
tình yêu và tất cả
nghìn hoa thơm cỏ lạ
xây mái nhà tương lai.

ANH VÀ CON TỰ MẮT

ngày về sao thắm thắm,
em ơi biết bao giờ.
tình yêu xưa vẫn đậm,
dù cuộc thế hững hờ !

quê hương còn cách trở.
ta hãy nguyện chung lời;
xin hận thù tàn úa.
XIN HOA NỞ TIM NGƯỜI.

em ơi ! em gắng đợi.
mấy ngàn năm cũng chờ.
ngày về TRĂNG SAO hội.
đẹp hơn vạn bài thơ.

TÂM SỰ NGÂN HÀ

trong muôn triệu cuộc tình
chuyện mình nhất khổ đau
đêm đêm nhìn sông bạc
túi phận mấy vì sao.

định mệnh chi cay đắng ?
an bài quá u sầu.
chung thân mơ ô thước
mùa thu đếm mưa ngâu.

thế nhân ơi ! xin nhớ
tình yêu là mật đao
tình yêu là duyên nợ
là trời buộc trần lao.

ngưu lang và chửc nữ
ngân hà ngăn cách nhau
nhật nguyệt còn lai khứ
suối lệ còn thương đau.

PHƯƠNG TÂM CA

em có một trái tim
trái tim em hồng đỏ.
mộng thắm ngàn ước mơ.
em làm sao dám bỏ.

anh có một trái tim,
trái tim anh rạng ngời.
quê hương và xứ sở.
anh dâng hiến cho đời.

tôi cũng có trái tim.
trái tim tôi thì nguyện
một nửa dâng PHẬT, NGƯỜI.
còn một nửa xin dâng
CÂY TÙNG PHƯƠNG BIỂN KHƠI

mẹ cũng có trái tim
trái tim mẹ thiêng liêng
hy sinh cho con mãi
mong sao con trọn hiền.

cha cũng có trái tim
trái tim cha thì khác
trí dũng và sơn hà
bia danh đời phải tạc.

bồ tát Quảng Đức thì
có trái tim lưu ly
chuyển tham tàn tỉnh thức
trước ánh đạo từ bi.

chúa cũng có trái tim
tim bác ái vô biên.
thương vạn loài chịu đặng
thập tự giá trên vai
gánh vác cho NGƯỜI yên.

phật cũng có trái tim
mầu nhiệm và lặng im
hào quang siêu nhật nguyệt
chiếu thể mộng tam thiên
giải thoát cõi trần duyên.

núi rừng và biển cả,
trời đất và muôn chim.
cỏ cây và thú dã,
tất cả đều có tim.

tôi cúi đầu mặc niệm,
những giọt máu hồng tươi.
những trái Tim đại ngã,
đã điếm tô sinh hóa,
cho hằng vạn nụ cười.

TRÁI TIM — nguồn hơi thở,
Phương Tâm Ca tuyệt vời.

HÒA BÌNH

ngày loan tin hòa bình,
ngày trái đất hồi sinh.
tay trong tay ân ái,
mắt trong mắt đượm tình.
mừng hết thuở điêu linh.

VI DIỆU

một chiều bên sông nhỏ,
có con Rùa vàng bò,
đi tìm ăn hoa cỏ,
và ngắm đất trời mơ.

nào biết buổi tình cờ ?
chú Chó chóc cũng đang,
tìm mồi bên sông nhỏ,
để tha đem về hang.

Rùa thấy Chó — vội vàng,
rút chân đầu vô mai.
Chó đứng chờ si dại,
Rùa vẫn ẩn trong hoài.

Chó thì nghĩ bụng rằng,
Rùa hỏ đầu hoặc chân.
Chó sẽ cắn Rùa vật,
vô gốc cây, bễ toang,

rồi sau mang về hang,
đặng để dành mà ăn.
nhưng đợi mãi không được,
cuối cùng chó lang thang.

XUÂN

mùa Xuân cửa ngõ đời,
đưa thể nhân vào mộng.
trái lối bình minh tươi,
rộn rã ước mơ hồng.

HẠ

đi vào trong cõi hạ,
vui buồn tuổi học sinh.
cánh phượng bên trường nở,
ai biết được tâm tình ?

THU

lá vàng rụng trước sân,
tiếng chuông chùa xa ngân.
hoàng hôn tím tím mờ,
THU nhớ mẹ khôn ngần.

ĐÔNG

sương đông mờ trắng đông,
mùa giá băng lạnh lòng.
nhật ký đời xếp lại,
đắp mộ dưới dòng sông.

HẢI ĐẢO TÂM LINH

giữa hải đảo hoang vu,
giữa sương khói mùa thu.
giữa đất trời cao rộng,
giữa bàng bạc vân thư
ta lắng nghe nhịp thở
của trái tim núi rừng.
và trái tim ta thở
cùng biển cả mông lung.

ôi ! thiên nhiên tuyệt diệu,
tiếng đồng vọng âm ba.
tiếng vi vu gió thổi,
hoà điệu tiếng sơn ca.

khúc nhạc nào năm xưa,
vang lên từ im lặng.
khúc nhạc nào năm xưa,
vang lên từ hố thẳm.

khúc nhạc đầy tình tự,
gọi suối reo mê hồn.
gọi bước chân lữ thứ,
nhớ dấu mòn cô thôn.

áng mây trôi nhẹ nhẹ,
huyết ráng dâng hồng chiều.
thuyền ngư ra cửa bể,
vượt trùng dương chim kêu.

về hoang đảo tìm người,
về tổ ấm cuộc đời.
đêm trời sương chung ngủ,
ngày đất rộng rộng chơi.

bình minh rực non sông,
muôn thú tắm nắng hồng.
trưa coi gà sóc giỡn,
chiều đưa tiễn hoàng hôn.

vùng HẢI ĐẢO TÂM LINH,
quê hương của chính mình.
đất lành và suối ngọt,
sự sống của nhân sinh.

CUỐI CHÂN TRỜI 2

tha phương khách một chiều,
giữa hoàng hôn tịch liêu.
tự lòng soi quán chiếu,
thương đất trời quạnh hiu.

dừng bước — kiếp phong trần,
đan kín — đời tha nhân.
HÀ TIÊN xưa lỗi cũ,
tìm về làm bạn thân.

THANH TỊNH AM ♠ kết tinh,
ngày đêm vui tâm linh.
sáng làm thơ, dạo biển,
chiều tụng phẩm chơn kinh.

sóng đại dương thăm thẳm,
sóng đại dương thâm thâm.

♠ Trên đỉnh đồi cạnh Bãi Nò — Hà Tiên.

TRIỀU DƯƠNG

trái lựu trời thăm ăm,
dệt bài ca triều dương,
gọi nắng về dâng cảm,
hồn thiêng đóa hải đường.
từ hồ thăm em lên,
uyên nguyên vô sở trú,
từ hồ thăm em lên,
nụ hồng tươi vũ trụ.

hiến vạn loại TIM này,
nguồn ánh sáng thiên nhiên,
người, cỏ, cây, dã thú,
hãy thương nhau trọn hiền.

NGỌ DƯƠNG

rắn bò qua khe cửa,
hạt da rụng trước chùa,
nhìn hư không im lặng,
rắn về hang xó xưa.

xó xưa . . . ngựa ngủ trưa,
bỗng nghe lòng bàng hoàng.
— bóng ta đâu rồi nhỉ?
vụt phi giữa thời gian.

vó câu vang inh ỏi,
cát bụi mịt mờ bay,
bóng ta đâu rồi nhỉ?
“-- bóng ắt náu thân này.”
ngựa chạy nào có hay!

TỊCH DƯƠNG

khách xuống phương thuyền ngủ
ta lên cốc dưỡng thần
mặt trời qua lối cũ,
tìm lại bóng cố nhân.

cố nhân chợt biến dạng,
mặt trời ủ rũ sầu.
má tím hồng quờ quạng,
— chim kêu về tổ mau.

hạnh - phúc xưa là đây,
tiếng nói cười thơ ngây,
trong mờ mờ diễm ảo,
khi trái đất tròn xoay.

HUỲNH MAI

rực vàng tươi nụ hồng xuân,
thắm quê hương mẹ vui mừng nước non
ngàn xưa, ngàn sau lối mòn,
trước thôn, đầu ngõ vẫn còn Huỳnh Mai.

BÁCH CÚC

LAN TÍM

anh em từ thuở chia tay,
cuộc tình từ thuở đường dài phân đôi.
cánh hoa lan tím trên đồi,
tháng năm trông đợi bóng người yêu xưa.

BẠCH CÚC

áo em trắng cả chiều mưa,
trắng phương hiền nội thù vớ may,
dù đời nhiều nỗi đắng cay,
mùa thu cúc mãi tươi ngày Việt Nam.

MÍT MÀI

TRÚC XANH

mùa đông quện khói chiều lam,
ấm đường làng ngoại trúc nằm thướt tha.
đêm đêm rû bóng trắng tà,
xanh xanh diễm ảo la đà tóc mây.

CHIỀU QUA SUỐI NHỎ

chiều qua suối nhỏ tiêu dao,
nghe chim rừng núi vui chào hân hoan
tưởng chừng nhạc khúc thiên đường,
lưu lo vi diệu rộn ràng thơ ngây.

trên cao mây trắng lùa bay,
dưới lòng dòng bạc hoa cài cát xanh,
long lanh nhè nhẹ tinh anh
tự đâu vụt khởi pháp lành sáng tươi.

tự đâu? - nào tự đất trời,
cảnh diệt, tâm nở nụ cười hoàng hôn.

Mùa Thu Băng Rừng

TUYỂN TẬP TRUYỆN NGẮN

của

THA PHƯƠNG KHÁCH

nhà thơ của

Cây Tùng, Biển khơi và Phương hồng Cỏ
đã được « mười phương » :

Cảm thông đón nhận qua thi phẩm

Suối Về Hoa Nghiêm

✱

Mùa Thu Băng Rừng:

« ... Đó là tiếng những bước chân vừa nặng như đeo cả trái đất, vừa nhẹ như cánh hạc lên trăng của một hành-giả-thi-nhân trên nẻo đường về phương-đông-nhật-nguyệt ».

**SẼ RA MẮT BẠN ĐỌC VÀO
MÙA ĐÔNG TỚI**

51D, phantây hỏấp đổng baxã phủnhuộnnquậntânbình – giấđịnh

NỀN HỒNG

ĐÃ XUẤT BẢN :

— ĐOẠN TRƯỜNG VÔ THANH

Phạm Thiên Thư

— HẠT RỪNG

Lê Nghi

— TIỀN EM VÀO ĐỜI *Trần Tâm Linh*

— SUỐI VỀ HOA NGHIÊM

Tha Phương Khách

— HÀI NHI KỲ DIỆU

Hoa Hồng

— THOÁT

Hoa Hồng

— CUỐI CHÂN TRỜI *Tha Phương Khách*

SẼ IN :

— MÙA THU BĂNG RỪNG (tuyển tập)

Tha Phương Khách

— TRĂNG SAO THÁI BÌNH (thơ)

Tha Phương Khách

— TÂM HỒN MƯƠI PHƯƠNG (thơ)

Tha Phương Khách

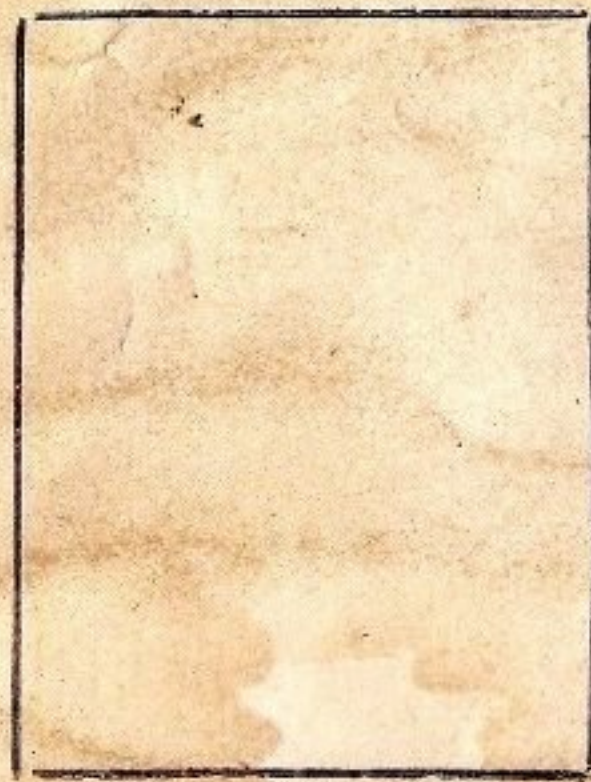
CUỐI CHÂN TRỜI THI PHẨM THỨ
HAI — CỦA THA PHƯƠNG KHÁCH
DƯƠNG TẤN HỒNG VẼ BÌA — NỀN
HỒNG XUẤT BẢN LẦN THỨ NHẤT
MÙA THU BĂNG RỪNG 1974 TRÊN
QUÊ HƯƠNG VIỆT NAM — NGOÀI
432 BẢN PHIÊU BỒNG, CÓ THÊM 108
BẢN ĐẶC BIỆT TRÊN GIẤY KIM SA
DANH RIÊNG CHO TÁC GIẢ,
NHÀ XUẤT BẢN VÀ THÂN HỮU.

AN QUAN NEN HONG

51 D phan tây hồ áp đông ba phú.nhuận gia định

Giấy phép số 4604/74-BDVCH-PHBCNT-ALP-TP
ngày 17.8.1974 số lượng 500 tập phát hành
ngày rằm tháng bảy năm Giáp Dần.

THI DUNG TÁC GIẢ

đá kia
thăm thử ngọc này
vách ta bà
nguyệt tỏ bày kim cương
thì sương
thì khói
vô thường
bước hoa thường trụ
tha phương khách
về

(cảm ề)